

# መጽሐፈ ኢዮኤል እና የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን - ቁጥር አርባ አንድ

Jeff Pippenger  
2026-02-05

## ቁጥር አርባ አንድ

ዘሌዋውያን ሃያ ሦስት የጸደይና የመከር በዓላትን ያቀርባል። የእነዚህም በዓላት ምሳሌያዊ ውክልና በአወቃቀሩ ውስጥ፣ እና በአጠቃላይ አወቃቀሩ ውስጥ የመጀመሪያና የመጨረሻ አወቃቀሮች በፍጹም መስማማታቸው ውስጥ፣ መለኮታዊ ጥልቀት ያለው ነው። የጸደይ በዓላትና የመከር በዓላት እርስ በርሳቸው ይስማማሉ። ምዕራፍ ስለ ፓልሞኒ፣ ድንቅ ቆጣሪው፣ ደጋግሞ ምስክርነት ይሰጣል። ምዕራፍ ከኋለኛው ዘመን የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መልእክት ጋር በጽኑ እና በድንቅ ሁኔታ ይገናኛል።

ቁጥር “23” ስርዮትን ይወክላል፤ ስርዮትም መለኮትና ሰብአዊነት የተዋሐዱበት ነው። ሌዋውያን የሚለው ስም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ክህነትን ይወክላል፤ ምክንያቱም ነቢያት ሁሉ ስለ ዘመን ፍጻሜ ይናገራሉ። የዘመን ፍጻሜ ካህናትም ጴጥሮስ ቅዱስ ክህነት ብሎ የሚለያቸው ናቸው። የጴጥሮስ ቅዱስ ክህነት የእውቀትን መጨመር የሚያስተውሉ ጠቢባን ናቸው፤ ይህ የእውቀት መጨመርም የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልእክት ያፈራል። ሰነፎችም፣ ወይም ዳንኤል እንደሚለያቸው ክፉዎች፣ የእውቀትን መጨመር ይጥላሉ፤ ሆሴዕም ስለዚህ ምክንያት እንደ ካህናት እንደሚጣሉ ያሳውቀናል።

ሕዝቤ እውቀት በማጣቱ ጠፍቷል፤ አንተም እውቀትን ስለ ናቅህ፣ እኔ ደግሞ ከእኔ ፊት ካህን እንዳትሆን እናቅሃለሁ፤ የአምላክህንም ሕግ ስለ ረሳህ፣ እኔ ደግሞ ልጆችህን እረሳቸዋለሁ። እንደ በዙ መጠን በእኔ ላይ ኃጢአት ሠሩ፤ ስለዚህ ክብራቸውን ወደ እፍረት እለውጣለሁ። ሆሴዕ 4፡6፣ 7።

የኤፍሬም ሰከራሞች፣ ኢሳይያስ ደግሞ “የክብር ዘውድ” ብሎ የሚጠራቸው፣ ክብራቸው ወደ “ነውር” ተለውጧል። ሆሴዕ በተለይ በኋለኛው ዘመን የእውቀትን መጨመር የሚከዱት የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን መሆናቸውን ይለያል፤ ምክንያቱም “ሕዝቤ” ብሎ መዝግቦአል። ሕዝቡ እንደ ካህናት ተቀባይነት ይነፈጋሉ፤ ይህም በመጨረሻውና በአራተኛው ትውልድ ይሆናል። ምክንያቱም ልጆቻቸውን ሊረሳ ነው፤ ልጆችም የመጨረሻውን ትውልድ ይወክላሉ።

## አንድነት መሆን

የ«ዘሌዋውያን 23» ርእስ ትርጉሙ «የመቶ አርባ አራት ሺህ ካህናት ክህነት ስርዮት» ማለት ነው። ይህ እውነት የመጽሐፉን ስም ከምዕራፍ ቁጥር ጋር በማያያዝ ብቻ ማግኘት ይቻላል። ዘሌዋውያን ሃያ ሦስት የሚናገረው ስርዮት “at-one-ment” ማለት ሲሆን፣ ይህም መለኮትና ሰብአዊነት መተባበርን ይጠቁማል። ይህ መተባበር በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በብዙ ምልክቶች የተወከለ ሲሆን፣ ከእነዚህም አንዱ ሰብአዊው ቤተ መቅደስ ከመለኮታዊው ቤተ መቅደስ ጋር ሊቀላቀል እንደሚገባ ነው።

የሰው ቤተ መቅደስ የ“23” ወንድ እና የ“23” ሴት ክሮሞሶሞች መዋቅር አለው። ጴጥሮስ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ክህነት “መንፈሳዊ ቤት” መሆኑን ይገልጻል። እነዚያ ክሮሞሶሞች ልክ እንደ ወንድና ሴት አንድ ላይ ይጣመራሉ፤ እግዚአብሔርም ያጣመረውን ሰው አይለያዩው። ጋብቻ የአንድነት ማስታረቅ ሌላ ምልክት ነው። ዘሌዋውያን “23” ማለት የሰማያዊው ሊቀ ካህናት ቤተ መቅደስ ከካህናቱ ቤተ መቅደስ፣ እነርሱም አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ከሆኑት ጋር መጣመሩን ያመለክታል።

### ሃያ ሁለት ቁጥሮች

በዘሌዋውያን ሃያ ሦስት ያሉት የጸደይ በዓላት በምዕራፉ የመጀመሪያዎቹ ሃያ ሁለት ቁጥሮች ውስጥ ተወክለዋል፤ የበልግ በዓላትም በምዕራፉ የመጨረሻዎቹ ሃያ ሁለት ቁጥሮች ውስጥ ተወክለዋል። የመጨረሻው ቁጥር አርባ አራት ነው፤ ይህም የ1844 ምልክት ሲሆን፤ በዘሌዋውያን ሃያ ሦስት ፍጻሜ መሠረት የአቻው የስርዖት ቀን በሰባተኛው ወር በአሥረኛው ቀን በዚያን ጊዜ ጀመረ። ምዕራፍ ሃያ ሦስት በሁለት የሃያ ሁለት ቁጥሮች ዘመናት ተከፍሏል፤ ሁለቱም የሃያ ሁለት ቁጥሮች ዘመናት በበዓላት መሆናቸው በሥነ-ልቦና ተያይዞአል፤ ነገር ግን በጸደይ የተወከለው የክርስቶስ የአደባባይና የቅዱስ ስፍራ አገልግሎት፤ እና በበልግ የተወከለው የእርሱ የቅድስተ ቅዱሳን አገልግሎት ምክንያት በሥነ-ልቦና ተለይተዋል።

22

የጸደይና የበልግ በዓላት ሁለቱም በሃያ ሁለት ቁጥር አንቀጾች ይወከላሉ፤ እነዚህም አንቀጾች "22" ፊደላት ካሉት የዕብራይስጥ ፊደላት ምስክርነት ጋር ይስማማሉ። "22" የ"220" አሥራት ሲሆን፤ "220" ደግሞ የአምላክነትና የሰብአዊነት ጥምረት ምልክት ነው። "220" የይሁዳ መበተን የ2,520 ዓመታት መጀመሪያንም፤ እንዲሁም እስከ የማስተስረያ ቀን ድረስ ያሉትን 2,300 ዓመታት መጀመሪያንም ይወክላል። የ2,520ው መነሻ ነጥብ 677 ዓ.ዓ. ነበር፤ የ2,300ውም መነሻ ነጥብ 457 ዓ.ዓ. ነበር፤ ስለዚህ ሁለት መቶ ሃያ ዓመታት በእግዚአብሔር ሠራዊት መረገጥ ትንቢትና በእግዚአብሔር መቅደስ መረገጥ ትንቢት መካከል ያለው ግንኙነት መሆኑን ያሳያል። እነዚህ ሁለቱም ትንቢቶች በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ቀን የምሳሌያዊው የማስተስረያ ቀን በመድረሱ ተፈጸሙ።

በዚያ ቀን፤ ክርስቶስ ሰብአዊውን ቤተ መቅደስ ከመለኮታዊው ቤተ መቅደስ ጋር በማጣመር የሠራው ሥራ ተጀመረ፤ በዚያም ጊዜ፤ ሁለቱም ዕንባቆም 2፣20 እና ዮሐንስ 2፣20 ተፈጸሙ። ዕንባቆም መለኮታዊው በዚያን ጊዜ በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ እንዳለ ገለጠ፤ ዮሐንስም ደግሞ በእምነት ወደዚያ ቅድስተ ቅዱሳን ሊገባ የነበረው የሚለራዊው ቤተ መቅደስ፤ ከ1798 እስከ 1844 ድረስ የሚለራዊው ሰብአዊ ቤተ መቅደስ መቆሙን የሚያመለክት የአርባ ስድስት ዓመት ዘመን እንደተፈጸመ መዝግቦአል። ከ"23" እና "23" የተዋቀረው የ"46" ዓመታት ታሪክ፤ ዊልያም ሚሊር በ1831 የዚያን ታሪክ መልእክት ለመቅረብ መጀመሩ በኩል ተወክሏል፤ ይህም የኪንግ ጆምስ መጽሐፍ ቅዱስ ከታተመ በኋላ "220" ዓመታት ነበር። በ1611 የታተመው መለኮታዊ ቃል፤ "220" ዓመታት በኋላ በ1831 ከሰብአዊ መልእክተኛ ጋር ተጣመረ። የጸደይና የበልግ በዓላት ሁለቱም በ"22" ጥቅሶች ተወክለዋል።

በተመሳሳይ ርእስ ላይ ያሉ ሁለት መስመሮች ያሏቸው ሃያ ሁለት ቁጥሮች፤ በትንቢታዊ መልኩ የመጀመሪያዎቹ ሃያ ሁለት ቁጥሮች በሚቀጥሉት ሃያ ሁለት ቁጥሮች ላይ እንዲደረደሩ ይጠይቃሉ። እነዚህን ሁለት መስመሮች በዚህ ሁኔታ ሲያስተካክሉ፤ በጸደይ በዓላት የተወከለውን የአደባባይና የቅዱስ ስፍራውን ሥራ ከክርስቶስ በእጅግ ቅዱስ ስፍራ ያለው ሥራ ጋር እያጣመሩ ነው። በዚህ ትንቢታዊ ደረጃ ይህ የሁለት ቤተ መቅደሶችን መተባበር ይወክላል፤ ይህም የክርስቶስን የማስታረቅ ሥራ ያብራራል።

ቁጥር አንድ እስከ ሃያ ሁለት ከቁጥር ሃያ ሦስት እስከ አርባ አራት ጋር ሲጣጣሙ፤ በዕብራይስጥ ፊደላት ሃያ ሁለቱ የሚመሰክሩለት፤ እንዲሁም "22" ቁጥር በሚወክለው ምሳሌያዊ ትርጉም እና ከበዓላቱ ጋር በተያያዘ በቅዱስ ታሪክ ውስጥ በተፈጸመው ፍጻሜያቸው የሚወከለው ምሳሌያዊ ትርጉም የሚያረጋግጠው አንድ ትንቢታዊ መስመር ይመሠረታል።

የጸደይ በዓላት መጀመሪያ በመጀመሪያ የሰባተኛውን ቀን ሰንበት ይለያል፤ የመኸር በዓላትም ፍጻሜ የሰባተኛውን ዓመት ሰንበት ይለያል። ክርስቶስ እንደ አልፋና አሜጋ፤ በመቶ አርባ አራቱ ሺህ ክህነት መስመር ውስጥ ባሉት የ"22" ሁለት ምስክሮች መጀመሪያና ፍጻሜ ላይ ሰንበትን አኖረ።

የሰባተኛው ቀን ሰንበት በ1844 ዓ.ም. የፀረ-ምሳሌያዊው የስርዓት ቀን መጀመሪያ ላይ የተሰጠው ልዩ ብርሃን ነበር፤ የሰባተኛው ዓመት ሰንበትም በመጨረሻው ያለው ብርሃን ነው። የሰባተኛው ቀን ሰንበት እንዲሁም በዘሌዋውያን “23” ያለው የመጀመሪያው ቅዱስ ጉባኤ ነበር፤ እንዲሁም የሰባተኛው ዓመት ሰንበት በምዕራፉ ውስጥ ያለው የመጨረሻው ቅዱስ ጉባኤ ነው። ሰንበት በምዕራፍ “23” ያለው የካህኑ መስመር አልፋና አሜጋ ነው። የመጀመሪያው፣ የሰባተኛው ቀን ሰንበት የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ክህነት አልፋ ነው፤ የመጨረሻውም፣ የሰባተኛው ዓመት ሰንበት የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ክህነት አሜጋ ነው።

“ከእግዚአብሔር ጋር ጎብረት የሚያደርጉ በጽድቅ ፀሐይ ብርሃን ውስጥ ይመላለሳሉ። መንገዳቸውን በእግዚአብሔር ፊት በማበላሸት ቤዛቸውን አያዋርዱም። ሰማያዊ ብርሃን በእነርሱ ላይ ያበራል። የዚህች ምድር ታሪክ ወደ ፍጻሜው ሲቃረብ፣ ስለ ክርስቶስና ስለ እርሱ የሚናገሩት ትንቢቶች ያላቸው እውቀት እጅግ ይጨምራል። በእግዚአብሔር ዐይን እጅግ የማይመለከት ዋጋ አላቸው፤ ምክንያቱም ከልጁ ጋር በአንድነት ውስጥ ናቸውና። ለእነርሱ የእግዚአብሔር ቃል ከሁሉ በላይ ውብና ተወዳጅ ነው። አስፈላጊነቱን ያያሉ። እውነት ለእነርሱ ይገለጻል። የሥጋ መውሰድ ትምህርት በለስላሳ ጸዳል ይከበባል። መጽሐፍ ቅዱስ ምስጢሮችን ሁሉ የሚከፍትና ችግሮችን ሁሉ የሚፈታ ቁልፍ እንደሆነ ያያሉ። ብርሃንን ለመቀበልና በብርሃኑ ለመመላለስ ፈቃደኛ ያልሆኑ የእግዚአብሔርነት ምስጢርን ማስተዋል አይችሉም፤ ነገር ግን መስቀሉን ተሸክመው ኢየሱስን ለመከተል ያልተንገራገሩ በእግዚአብሔር ብርሃን ብርሃንን ያያሉ።” The Southern Watchman, April 4, 1905.

እዚህ፣ “በዚህ ዓለም ታሪክ መዝጊያ አቅራቢያ፣” በአምሳሉ የሆነው የማስተስረያ ቀን መጨረሻ ላይ፣ “የሥጋ መውሰድ ትምህርት” አምሳሉ የሆነው የማስተስረያ ቀን መጀመሪያ ላይ የሰባተኛው ቀን ሰንበት ትምህርት እንደ ተሸፈነበት ሁሉ፣ በ“ለስላሳ” ብርሃን ተሸፍኗል።

“ኢየሱስ የታቦቱን ክዳን አነሣ፣ እኔም አሥርቱ ትእዛዝት የተጻፉባቸውን የድንጋይ ጽላቶች አየሁ። አሥርቱን ሥርዓቶች ሳይ በትክክል በመከከላቸው ያለውን አራተኛውን ትእዛዝ አይቼ፣ ለስላሳ የብርሃን ክብ እንደከበበው ተደነቅሁ። መልአኩም እንዲህ አለ፡- ‘ሰማያትንና ምድርን እንዲሁም በእነርሱ ውስጥ ያሉትን ሁሉ የፈጠረውን ሕያው አምላክ የሚገልጽ ከአሥሩ ውስጥ ይህ ብቻ ነው። የምድር መሠረቶች በተጣሉ ጊዜ፣ የሰንበት መሠረት ደግሞ በዚያን ጊዜ ተጣለ።” ምስክርነቶች፣ ቅጽ 1፣ 75።

“መሠረት” የሆነው የሰባተኛው ቀን ሰንበት ዘሌዋውያን “23”ን ይጀምራል፤ በፀደይና በልግ በዓላት የተወከለውን የካህናቱን ምስክርነት ደግሞ የሰባተኛው ዓመት ሰንበት ይደመድማል። የሰባተኛው ዓመት ሰንበት በመሠረቱ ላይ የተሠራውን ቤተ መቅደስ ይወክላል። በመጨረሻ ያለው የሰባተኛው ዓመት ሰንበት በ2,520 እንደሚወከል ሁሉ፣ የሰባተኛው ቀን ሰንበትም በ2,300 ይወከላል። የሰባተኛው ዓመት ሰንበት “የሥጋ መውሰድ ትምህርት”ን ይወክላል። የሰባተኛው ቀን ሰንበት የፈጣሪ ምልክት ሲሆን፣ የሰባተኛው ዓመት ሰንበት ደግሞ መለኮት ከሰብአዊነት ጋር የተዋሐደ መሆኑን የሚያመለክት ምልክት ነው።

### መስመሮቹን ማስተካከል

በዘሌዋውያን ሃያ ሦስት ውስጥ ያሉትን የጸደይ በዓላት ከውድቀት በዓላት ጋር ስናስተካክል፣ የፋሲካ በዓል በሚቀጥለው ቀን በሰባት ቀን የሚከበረው የቂጣ ያልበካ በዓል ይከተላል፤ የመጀመሪያ ፍሬዎችም በዓል ደግሞ የሰባቱ ቀናት የቂጣ ያልበካ በዓል ከጀመረ በኋላ በላው ቀጣይ ቀን ይመጣል። በሦስት ቀናት ውስጥ ሦስት ምልክቶች።

የቂጣ እርሾ የሌለበት በዓልን የሚያካትተው የሰባት ቀናት ዘመን በቅዱስ ስብሰባ ይጀምራል እና በዚያው ዓይነት ያበቃል። የቂጣ እርሾ የሌለበት በዓል ከጀመረ በማግስቱ፣ የበኩራት ፍሬ በዓል ይደርሳል፣ እርሱም የጸደይ ወቅት የገብስ በኩራት ፍሬ መባን ያካትታል። ጴጥራት በዓል ተብሎም የሚጠራው፣ ከበኩራት ፍሬ በዓል በኋላ አምሳ ቀናት ላይ ይውላል፤ ይህም በአርባ ዘጠነኛው ቀን የሚያበቃ

የሰባት ሳምንታት ዘመን መጀመሪያን ያመለክታል፤ ከዚያም በኋላ ጴጥራት ጴጥራት ይመጣል፤ ትርጉሙም አምሳ ማለት ነው።

ፋሲካ በአሥራ አራተኛው ቀን ምሽት ይጀምራል። ፋሲካ የተቀደሰ ጉባኤ አይደለም።

ከዚያም በአሥራ አምስተኛው ቀን፣ ሰባት ቀን የሚቆየው የቂጣ ያልበካ እንጂራ በዓል ይደርሳል። የዚህ ሰባት ቀን በዓል የመጀመሪያው ቀንና የመጨረሻው ቀን የቅዱስ ስብሰባ ናቸው።

በማግስቱ ስድስተኛው ቀን፣ የበኩራት ቀን ይደርሳል። ከዚያም በጴጥራት በዓል የሚለዩት ሰባቱ ሳምንታት ይጀምራሉ፤ ጴጥራትም በጸደይና በበልግ በዓላት የተወከሉት ከሰባቱ ቅዱሳን ስብሰባዎች አንዱ ነው። የበኩራት ቀን ግን ቅዱስ ስብሰባ አይደለም።

ከዚያም በሰባተኛው ወር በመጀመሪያው ቀን የመለከቶች በዓል ቅዱስ ጉባኤ ነው።

የሰባተኛው ወር አሥረኛ ቀን የሆነው የማስተሰሪያ ቀን ቅዱስ ስብሰባ ነው፤ ነገር ግን በዓል አይደለም።

የመጠለያዎች በዓል የመጀመሪያው ቀን የተቀደሰ ስብሰባ ነው። ከሰባቱ ቀናት በዓል በኋላ የመጠለያዎች ስምንተኛው ቀን አለ፤ ሆኖም ስምንተኛው ቀን በበዓላቱ የሚወከሉት ዘመናት ውጭ እንደሆነ ይቆጠራል። ያ ስምንተኛው ቀን የተቀደሰ ስብሰባ ነው።

ይህም በዓላቱን የሚያስተዋውቀውን የሰባተኛው ቀን ሰንበት ሲጨምሩ ሰባት ቅዱሳን መሰብሰቦች እንዳሉ ያሳያል። ሰባት ቅዱሳን መሰብሰቦች እና ሰባት በዓላት አሉ፤ ሆኖም እነርሱ ከቅዱሳን መሰብሰቦቹ ጋር በተለየ መልኩ ይሰናሰላሉ። የመጀመሪያውና የመጨረሻው የመንገድ ምልክቶች ሰንበቶች ናቸው፤ መጀመሪያ ለቀን፣ ከዚያም ለዓመት። በአልፋና በአሜጋ ሰንበቶች መካከል ተለይተው በተጠቀሱት በዓላት ውስጥ ሰባት በዓላትና አምስት ቅዱሳን መሰብሰቦች አሉ። የአልፋውን የሰባተኛው ቀን ሰንበትና የአሜጋውን የሰባተኛው ዓመት ሰንበት ከጨመራችሁ ሰባት ቅዱሳን መሰብሰቦችና ሰባት በዓላት ይሆናሉ። የዳስ በዓል ስምንተኛው ቀን የበዓላቱ ክፍል እንዳልሆነ ይታወቃል፤ እንዲሁም ስምንተኛው ከሰባቱ የሆነ እንቅስቃሴ ይፈጥራል። እዚህ የምጠቁመው ነጥብ፣ ኢየሱስ እንደ ፓልሞኒ በምዕራፍ "23" ውስጥ ያሉትን የቁጥሮች ልዩ ልዩ አቀራረቦች ፍጹም በሚያስደንቅ ሁኔታ ማደራጀቱ ነው።

**ጸደይ**

የጸደይ በዓላት በመጀመሪያቸው የአልፋ ቅዱስ ጉባኤን እና በመጨረሻቸው የአሜጋ ቅዱስ ጉባኤን የሚያካትት የሰባት ቀናት የቂጣ ያለ እርሾ በዓል ጊዜን ይዟል። ጴጥራትም በጸደይ በዓላት ውስጥ ሦስተኛው ቅዱስ ጉባኤ ነው። ጴጥራትም የሚደርሰው በሰባት ሳምንታት ጊዜ ከተከተለ በኋላ ሲሆን፣ ያም ጊዜ በሃምሳኛው ቀን በሚከበር በዓል ይፈጸማል። የጸደይ በዓላት በአራት የበዓል ቀናትና በሦስት ወቅቶች ይለያሉ። ፋሲካ፣ የቂጣ ያለ እርሾ በዓል፣ በኩራት ፍሬ፣ እና ጴጥራት እንዲሁ አራቱ የበዓል ቀናት ሲሆኑ፣ ሦስቱ ወቅቶች ደግሞ ሰባቱ የቂጣ ያለ እርሾ ቀናት፣ ከጴጥራት ሃምሳኛው ቀን በፊት ያሉና እርሱንም የሚያካትቱ አርባ ዘጠኙ ቀናት፣ እና ሦስት ደረጃዎችን የያዘ ወቅት የሆኑት የመጀመሪያዎቹ ሦስት ቀናት ናቸው።

የፋሲካ ዘመን የበኩር ፍሬ መሥዋዕት በጴጥራት ቀን ከሚቀርበው የበኩር ፍሬ መሥዋዕት ጋር ይዛመዳል፤ በፋሲካ የሦስት ቀን ወቅት የገብስ የበኩር ፍሬ መሥዋዕቶች፣ እና በጴጥራት በአርባ ዘጠኝ፣ / አምሳ ቀናት የጴጥራት ዘመን ፍጹም ላይ የስንዴ የበኩር ፍሬ መሥዋዕት።

**ውድቀት**

የበልግ በዓላት ፍርድን የሚያመጣ አሥር ቀናት ዘመን የሚጀምርበት ልዩ የበዓል ቀን ጋር ይጀምራሉ። ከፍርድ አምስት ቀን በኋላ የሰባት ቀናት በዓል ይከተላል፤ ከእነዚህም ሰባቱ ቀናት ውስጥ የመጀመሪያውና የመጨረሻው ቀን ቅዱሳን ጉባኤዎች መሆናቸው ተለይቶ ተጠቅሷል። ከአሥራ አምስተኛው ቀን እስከ ሃያ ሁለተኛው ቀን ድረስ የዳስ በዓል ይከበራል፤ ከዚያም በሃያ ሦስተኛው ቀን የምድሪቱ ሰንበት ይታሰባል።

የበልግ በዓላትን ወስደን በጸደይ በዓላት ላይ ስናስቀምጣቸው፣ ሁለት መስመሮች እናገኛለን፤ እነዚህም ሁለቱም በሃያ ሁለት ቁጥር በሚሆኑ ጥቅሶች የተወከሉ ስለሆኑ፣ በዕብራይስጥ ፊደላት ሃያ ሁለቱ ይወከላሉ። ይህ ሲደረግ፣ የመጀመሪያው የመንገድ ምልክት የሰባተኛው ቀን ሰንበት ቅዱስ ጉባኤ ነው፣ የመጨረሻውም የመንገድ ምልክት የሰባተኛው ዓመት ሰንበት ቅዱስ ጉባኤ ነው።

በሰባተኛውም ወር በአሥራ አምስተኛው ቀን፣ የምድሪቱን ፍሬ በሰበሰባችሁ ጊዜ፣ ለእግዚአብሔር ሰባት ቀን በዓልን ታከብራላችሁ፤ በመጀመሪያው ቀን ሰንበት ይሆናል፣ በስምንተኛውም ቀን ሰንበት ይሆናል። ዘሌዋውያን 23:39።

ዴንጌቆስጌ የፊተኛው ዝናብ ነበረ፣ ዳስ በዓልም የኋለኛው ዝናብ ነው። በዴንጌቆስጌ የመጣው የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ በአንድ ቀን ተመስሎ ነበር፤ በዳስ በዓል የተመሰለው መፍሰስ ግን የሚፈጸም ዘመን ነው። ከዚያም በኋላ ሰንበት ይከተላል፤ ይህም የሰባቱ ቀናት ስምንተኛው ቀን ነው። የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ የመጨረሻ መገለጥን የሚከተለው ሰንበት፣ ምድር ለአንድ ሺህ ዓመት ታርፍ ዘንድ የተወሰነውን የምድር ሰንበት ይወክላል።

«በመከራው ዘመን ሁላችንም ከከተሞችና ከመንደሮች ሸሽተን ወጣን፤ ነገር ግን ኅጥአን እያሳደዱን መጡ። የቅዱሳን ቤቶችም ሰይፍ በመያዝ ገቡ። ሊገድሉን ሰይፍን አነሡ፤ ነገር ግን ተሰብሮ እንደ ገለባ ኃይል የሌለው ሆኖ ወደቀ። ከዚያም ሁላችን ቀንና ሌሊት ስለ ማዳን ጮኽን፤ ጮኽታችንም በእግዚአብሔር ፊት ወጣ። ፀሐይ ወጣች፣ ጨረቃም ቆመች። ፈሳሾች መፍሰስ አቆሙ። ጨለማና ከባድ ደመናዎች ተነሡ እርስ በርሳቸውም ተጋጩ። ነገር ግን አንድ የጻፍ ክብር የተሞላበት ጥርት ያለ ስፍራ ነበረ፤ ከዚያም እንደ ብዙ ውኃዎች ድምፅ ያለ የእግዚአብሔር ድምፅ መጣ፣ ሰማያትንና ምድርንም አናወጠ። ሰማይ ተከፈተ ተዘጋም፣ በታላቅ መናወጥም ውስጥ ነበረ። ተራሮች በነፋስ ውስጥ እንዳለ ሸምቦቆ ተናወጡ፣ የተሰነጣጠቁ ድንጋዮችንም በዙሪያቸው አወጡ። ባሕሩም እንደ ምንቸት ፈለ፣ ድንጋዮችንም በምድር ላይ አወጣ። እግዚአብሔርም የኢየሱስን መምጣት ቀንና ሰዓት ሲናገር ለሕዝቡም የዘላለምን ኪዳን ሲያስረክብ፣ አንድ ነገር ተናግሮ ቆም አለ፤ ቃላቱም በምድር ሁሉ ሲናወሩ ነበር። የእግዚአብሔር እስራኤል ዓይኖቻቸውን ወደ ላይ ተክለው ቆመው ነበር፤ ቃላቱም ከይሖሳፍ አፍ እየወጡ እንደ እጅግ ኃይለኛ ነጉድጓድ ድምፅ በምድር ሲናወሩ ያዳምጡ ነበር። ይህ እጅግ አስፈሪ ግርማ ያለው ነበር። በእያንዳንዱም ነገር መጨረሻ ቅዱሳን፣ “ክብር! ሃሌሉያ!” ብለው ይጮኹ ነበር። ፊታቸውም በእግዚአብሔር ክብር በራ፤ ሲናገሩም ከወረደ ጊዜ የሙሴ ፊት እንደ በራ እነርሱም በዚያ ክብር ያበሩ ነበር። ኅጥአንም ከክብሩ የተነሣ ሊመለከቱአቸው አልቻሉም። እግዚአብሔርን ሰንበቱን በቅድስና በመጠበቅ ያከበሩት ላይ የማያልቅ በረከት በተነገረ ጊዜም፣ በአውሬውና በምስሉ ላይ የድል ታላቅ እልልታ ሆነ።»

«ከዚያም ምድሪቱ ልታርፍ የሚገባበት የኢዮቤልዩ ዘመን ተጀመረ።» Early Writings, 34.

ኢዮቤልዩ ከሰባት ዙሪያ የሰባት ዓመታት በኋላ የሚመጣው ሃምሳኛው ዓመት ነው፤ ይህም ወደ ዴንጌቆስጌ ሃምሳኛው ቀን የሚያደርሱት አርባ ዘጠኝ ቀናት ናቸው። የውድቀት በዓላት መስመር ከጸደይ በዓላት ጋር በአንድነት ሲያቀርብ ወደ ዴንጌቆስጌ የሚያደርሱ አርባ ዘጠኝ ቀናት አሉ፤ ይህም የዳስ በዓል የሰባት ቀናት ዘመን መጀመሪያን ያመለክታል። ዴንጌቆስጌና የዳስ በዓል ይጣጣማሉ፤ በአንድነትም በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ የሚጀምርና የምሕረት ዘመን እስኪዘጋ ድረስ፣ ጌታም እስኪመለስ ድረስ፣ ከዚያም ምድር እንደ ሰባተኛው ዓመት ሰንበት በተመሰለው ዕረፍት እስክትወርድ ድረስ፣ ማለትም በዳስ

በዓል ውስጥ ካሉት ሰባቱ ውስጥ ስምንተኛው የሆነውን፣ የኋለኛውን ዝናብ ዘመን ይለዩታል።

ሁለቱንም የሃያ ሁለት ቁጥሮች መስመሮች አንድ ላይ ስናቀርብ፣ ይህን በብዙ ምክንያቶች እናደርገዋለን። ሁለቱም መስመሮች ሃያ ሁለት ቁጥሮች ናቸው፤ ሃያ ሁለትም የ220 አሥራት ሲሆን፣ የመለኮትና የሰብአዊነት ኅብረት ምልክት ነው።

ሁለቱም መስመሮች ባለ ሃያ ሁለት ፊደላት ያለውን የዕብራይስጥ ፊደል ገበታ ይወክላሉ።

ሁለቱም መስመሮች በዓላቱን ይወክላሉ።

ሁለቱም መስመሮች የዓመቱን ሁለቱን የመከረ ወቅቶች ይወክላሉ።

ሁለቱም መስመሮች የክርስቶስን ሥራ በአደባባይ፣ በቅዱሱ ስፍራ፣ እና በእጅግ ቅዱሱ ስፍራ ውስጥ ይወክላሉ። ዘሌዋውያን ማለት ካህናት ማለት ነው፣ እና ኢየሱስ ሰማያዊው ሊቀ ካህን ነው። ስለዚህ ምክንያቶች፣ የ"መስመር ላይ መስመር" ዘዴን በዘሌዋውያን ሀያ ሦስት ውስጥ ባሉት አርባ አራት ቁጥሮች ላይ መተግበራችን ተገቢ ነው።

ዴንጤቆስጤ ለክርስትና የቀደመው ዝናብ ነበረ፣ ዳስ በዓልም ለክርስትና የኋለኛው ዝናብ ነው። ስለዚህ የጸደይ "የዴንጤቆስጤ ቀን"ን ከየበልግ ዳስ በዓል ሰባቱ ቀናት ጋር እናስማማለን። ሲስተር ዋይት፣ "በመከራው ዘመን ሁለቱንም ከከተሞችና ከመንደሮች ሸሽን" ብላ በተናገረች ጊዜ፣ በስደት ምክንያት የእግዚአብሔር ሕዝብ በምድረ በዳ እየኖረ ያለበትን ጊዜ እየጠቆመች ነው። በዳስ በዓል ዘመን በዳሶች ውስጥ መኖር፣ ለምድር ወደ ሰንበታዊው ኢዮቤልዩ ዕረፍት በቀጥታ የሚመራውን ታሪክ ይመስላል።

የዴንጤቆስጤ ቀን የሰባቱ የዳስ በዓል ቀናት መጀመሪያን ያመለክታል። ከዚያም ኢዮቤልዩ በስምንተኛው ቀን ይወከላል፣ ማለትም ከሰባቱ የዳስ በዓል ቀናት በኋላ ያለውን ቀን። ከዳስ በዓል አስቀድሞ አምስት ቀናት የኃጢአት ስርዓት ቀን ነበር። ስለዚህ የዳስ በዓልን መጀመሪያ የሚያመለክተው ከዴንጤቆስጤ አስቀድሞ አምስት ቀናት—ፍርድ ይጠቁማል። ከኃጢአት ስርዓት ቀን ፍርድ አስቀድሞ አሥር ቀናት የመለኮት በዓል ነው። መስመሮቹ በአንድ ላይ ሲያጣመሩ፣ በዴንጤቆስጤ የሚወከለው ከእሱድ ሕግ አስቀድሞ አምስት ቀናት ፍርድ ይጠቁማል። ከዚያ አስቀድሞ አሥር ቀናት የመለኮት በዓል ይጠቁማል።

የክርስቶስ ጥምቀት ሞቱን፣ ቀብሩንና ትንሣኤውን ይወክል ነበር። እነዚህ ሦስቱ ደረጃዎች በፋሲካ ጊዜ በሞቱ፣ በሰንበት ላይ በቀብሩና በዕረፍቱ፣ እንዲሁም በእሱድ በትንሣኤው ይወከላሉ። የሞቱ፣ የቀብሩና የትንሣኤው ሦስቱ ቀናት ከሦስት ደረጃዎች የተገነባ አንድ የምልክት ጣቢያ ናቸው። ስለዚህ የጸደይና የበልግ በዓላትን ሁለቱን መስመሮች መዋሃድ ከትንሣኤው ጀምረን እናደርጋለን። የሦስተኛው ቀን ትንሣኤ ወደ ዴንጤቆስጤ የሚመራ የአርባ ዘጠኝ ቀናት ዘመን ይጀምራል፤ ይህም የእሱድ ሕግ ነው። ይህ የአርባ ዘጠኝ ቀናት ዘመን ከዚያ በፊት በሚመጣው የቂጣ በዓል ይቀደማል፤ ይህም ከበኩራት ቀን አንድ ቀን በፊት የሚጀምር ሲሆን ከዚያ ቀን በኋላ ለአምስት ቀናት ይቀጥላል።

ከመጀመሪያዎቹ ፍሬዎች ትንሣኤ ጀምሮ እስከ እሱድ ሕግ ድረስ አርባ ዘጠኝ ቀናት ናቸው፤ እሱድ ሕግም ሃምሳኛው ቀን ነው። ከእሱድ ሕግ አምስት ቀናት በፊት ፍርድ ይወከላል፤ ከዚያም ፍርድ አሥር ቀናት በፊት የመለኮቶች ማስጠንቀቂያ ተለይቶ ይታወቃል። ትንሣኤ የመጀመሪያው የመንገድ ምልክት ነው፤ ከዚያም አምስት ቀናት በኋላ የቂጣ እርሻ የሌለበት ዘመን ይፈጸማል። እርሻ የሌለበት ቂጣ ከበቃ ከሠላሳ ቀናት በኋላ የመለኮቶች ማስጠንቀቂያ ይደርሳል። ከዚያ አሥር ቀናት በኋላ የስርዓት ቀን ፍርድ ይታወቃል፤ ከዚያም አምስት ቀናት በኋላ የዴንጤቆስጤ እሱድ ሕግ ይደርሳል።

ይህ በጸደይና በመኸር በዓላት ላይ በ"መስመር በላይ መስመር" ተግባራዊ አፈጻጸም ውስጥ ሰባት የመንገድ ምልክቶችን ይለያል፤ የቂጣ ያለ እርሻ በዓል መጀመሪያ፣ ትንሣኤ፣ የቂጣ ያለ እርሻ በዓል መጨረሻ፣ የመለኮት

ማስጠንቀቂያ፣ ፍርድ፣ ዴንጋሪቶች፣ እና የኋለኛው ዝናብ። እነዚህ ሰባቱ የመንገድ ምልክቶች በአልፋ ሰባተኛ-ቀን ሰንበት እና በአሜጋ ሰባተኛ-ዓመት ሰንበት ውስጥ ተቀምጠዋል። በሁለቱ ሰንበቶች መካከል የተቀመጡት እነዚህ ሰባቱ የመንገድ ምልክቶች የአምስት ቀን ጊዜ ክፍለ ጊዜን፣ ከዚያም የሰላሳ ቀን ጊዜን፣ የአሥር ቀን ጊዜን፣ የአምስት ቀን ጊዜን እና የሰባት ቀን ጊዜን ይለዩ እና ያመለክታሉ።

ከዚያም የክርስቶስን ትንሣኤ ስናስተካክል፣ እርሱ ለደቀ መዛሙርቱ “ፊት ለፊት” ያስተማራቸው ከዚያም ያረገበት አርባ ቀን የሚቆይ ዘመን እናገኛለን። ከዚያ በኋላም ደቀ መዛሙርቱ ለአሥር ቀናት በላይኛው ክፍል ውስጥ ነበሩ። እነዚያ አሥር ቀናት በዴንጋሪቶች ቀን ተፈጻሚ፣ ይህም የእሱድ ሕግ ነው። ይህም በዘሌዋውያን “23” የተወከለው የካህናት መስመር ላይ የአርባ ቀን ዘመንንና የአሥር ቀን ዘመንን ይጨምራል።

ከትንሣኤው ጀምሮ እስከ ቂጣ ያልበካ በዓል ፍጻሜ አምስት ቀናት አሉ፤ ከዚያም እስከ የመለከት ማስጠንቀቂያ ሠላሳ ቀናት አሉ፤ ከዚያም እስከ የክርስቶስ ዕርገት አምስት ቀናት አሉ፤ ከዚያም እስከ ፍርድ አምስት ቀናት አሉ፤ ከዚያም እስከ የዴንጋሪቶች ሰባት ቀናት የኋለኛው ዝናብ አምስት ቀናት አሉ።

የሰባቱ የቂጣ እርሻ አልባ ቀኖች መጀመሪያ በማግስቱ በበኩራት ትንሣኤ ይከተላል። ትንሣኤው በሰባቱ የቂጣ እርሻ አልባ ቀኖች ውስጥ ይከናወናል፣ ከትንሣኤውም አምስት ቀን በኋላ የእርሻ አልባ ቂጣ ወቅት ያበቃል።

ከቂጣ ያልተቀላቀለበት በዓል መጨረሻ ከሠላሳ ቀን በኋላ መለከቶቹ ማስጠንቀቂያን ያመለክታሉ።

ከመለከቶቹ ማስጠንቀቂያ በኋላ አምስት ቀናት ከአርባ ቀናት ማስተማሩ በኋላ ክርስቶስ ወደ ሰማይ ዐረገ። ዕርገቱም በላይኛው ክፍል የቆዩትን አሥር ቀናት መጀመሪያ ሆነ።

ከዚያም ከዕርገቱ በኋላ ከአምስት ቀናት በኋላ ፍርድ ተመለከተ።

ከአምስት ቀናት በኋላ የዴንጋሪቶች እሁድ ሕግ የኋለኛውን ዝናብ የሰባት ቀናት ዘመን ይከፍታል።

አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ሰዎች በጉ ወዴትም ቢሄድ የሚከተሉት ናቸው። ኤልያስና ሙሴ በጁላይ 18, 2020 ተገደሉ። እነርሱም ጌታችን ደግሞ በተሰቀለበት ስፍራ ተገደሉ። የክርስቶስ ትንሣኤ የዲሴምበር 31, 2023 ትንሣኤን አመለከተ። ከዚያ ቀን በፊት፣ በጁላይ 2023፣ በምድረ በዳ ያለ ድምፅ እርሻ የሌለበት እንጂራ ተብሎ የተወከለ መልእክት ማሰማት ጀመረ። እርሻ ስሕተትን፣ ግብዝነትንና ኃጢአትን ይወክላል፣ ከምድረ በዳም የመጣው መልእክት እርሻ የሌለበት ነበር። ከዲሴምበር 31, 2023 ጀምሮ እስከ የእሱድ ሕግ ድረስ፣ ዘሌዋውያን “23” ለአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የማስተስረይ ሥርዓት መዋቅር አዘጋጅቷል። ይህ መዋቅር ከሚሊሮ ሕልም፣ ከሚልክያስ ሦስት እና ከራእይ አሥራ ዘጠኝ የሰማይ መስኮቶች ጋር ይጣጣማል። እንዲሁም በ27 እስከ 34 ዓ.ም. ባለው ቅዱስ ሳምንት ውስጥ ካለው ሦስተኛና ዘጠነኛ ሰዓት ጋር ይጣጣማል።

እነዚህን ነገሮች በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

«ክፍሎቹም በእውቀት የተከበሩና የሚያምሩ ሀብቶች ሁሉ ይሞላሉ።»

“እንዲሁም ለአእምሮና ለነፍስ እንደ ሆነ ለሥጋው ደግሞ፣ ኃይል በጥረት እንዲገኝ ያዘዘው የእግዚአብሔር ሕግ ነው። የሚያዳብር ልምምድ ነው። ከዚህ ሕግ ጋር በተስማማ መልኩ፣ እግዚአብሔር በቃሉ ውስጥ ለአእምሮና ለመንፈሳዊ እድገት የሚያገለግሉ መንገዶችን አዘጋጅቶአል።”

መጽሐፍ ቅዱስ ሰዎች ለዚህ ሕይወት ወይም ለሚመጣው ሕይወት እንዲዘጋጁ ሊያስፈልጋቸው የሚገቡ መርሆችን ሁሉ ይዟል። እነዚህም መርሆች በሁሉም ሰዎች ሊረዱ ይችላሉ። ትምህርቱን የሚያደንቅ መንፈስ ያለው ማንም ሰው ከመጽሐፍ ቅዱስ አንድ ክፍል እንኳ ሳያገኝ አያነብም፤ ከእርሱ አንዳንድ

የሚረዳ ሐሳብ ሳያገኝ አይቀርም። ነገር ግን የመጽሐፍ ቅዱስ እጅግ ዋጋ ያለው ትምህርት በአልፎ አልፎ ወይም በተቋረጠ ጥናት አይገኝም። ታላቁ የእውነት ሥርዓቱ ፈጣን ወይም ግዴላሽ አንባቢ እንዲለየው ተደርጎ አልቀረበም። ብዙዎቹ ሀብቶቹ ከፊቱ በታች እጅግ ጥልቅ ላይ ይገኛሉ፤ እነርሱም በትጉህ ምርምርና በቀጣይ ጥረት ብቻ ሊገኙ ይችላሉ። ያንን ታላቅ ሙሉ የሚያበጁ እውነቶች “ጥቂት ከዚህ፣ ጥቂትም ከዚያ” ተፈልገው ሊሰበሰቡ ይገባል። ኢሳይያስ 28:10።

“እንዲሁ በጥልቅ በተመረመሩና በአንድነት በተሰበሰቡ ጊዜ፣ እርስ በእርሳቸው ፍጹም የተጣጣሙ መሆናቸው ይገኛል። እያንዳንዱ ወንጌል ለሌሎቹ የሚያሟላ ነው፤ እያንዳንዱም ትንቢት ለሌላው ማብራሪያ ነው፤ እያንዳንዱም እውነት የሌላ እውነት እድገት ነው። የአይሁድ ሥርዓት ምሳሌዎች በወንጌል ግልጽ ይሆናሉ። በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ እያንዳንዱ መርህ ስፍራው አለው፤ እያንዳንዱም እውነታ የሚያመለክተው አለው። እናም የዚህ ሙሉ አወቃቀር በእቅዱና በአፈጻጸሙ ለደራሲው ምስክርነት ይሰጣል። እንደዚህ ያለ አወቃቀር ሊታሰብም ሆነ ሊቀረጽ የሚችል አእምሮ ከወሰን የሌለው በቀር የለም።”

“የተለያዩ ክፍሎችን በመመርመርና ግንኙነታቸውን በማጥናት የሰው አእምሮ ከፍተኛ ችሎታዎች ወደ ጽኑ እንቅስቃሴ ይጠራሉ። ማንም ሰው እንዲህ ያለ ጥናት ሳያካሂድ የአእምሮ ኃይልን ሳይቆጣጠር አይችልም።”

“የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት የአእምሮ ዋጋ በእውነትን መፈለግና በአንድ ላይ መሰብሰብ ብቻ አይደለም። የቀረቡትን ርእሶች ለመገንዘብ የሚፈለገውን ጥረት ደግሞ ያካትታል። በተራ ጉዳዮች ብቻ የተጠመደ አእምሮ ይጠበባል ይደክማልም። ታላላቅና ሩቅ ተጽዕኖ ያላቸውን እውነቶች ለመረዳት ፈጽሞ ተግባር ላይ ካልዋለ፣ ከጥቂት ጊዜ በኋላ የማይገኝ ኃይሉን ያጣል። ከዚህ ዓይነት ዝቅጠት መጠበቂያና ለእድገት ማነቃቂያ እንደ እግዚአብሔር ቃል ጥናት የሚመጣጠን ሌላ ነገር የለም። እንደ አእምሮ ሥልጠና መንገድ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ከሌላ ማንኛውም መጽሐፍ፣ ወይም ከሌሎች መጻሕፍት ሁሉ ተደምረው ይልቅ ይበልጥ ውጤታማ ነው። የርእሶቹ ታላቅነት፣ የንግግሩ ክቡር ቀላልነት፣ የምስሉ ውበት፣ ሐሳቦችን እንደሌላ ነገር ሊያነቃና ሊያከብር ይችላል። የተገለጡ እውነቶችን ታላቅነት ለመገንዘብ የሚደረገውን ጥረት እንደሚያበረክተው ያህል የአእምሮ ኃይል ሊሰጥ የሚችል ሌላ ጥናት የለም። እንዲሁ ከወሰን ከሌለው አምላክ ሐሳብ ጋር ግንኙነት የሚያገኝ አእምሮ ሳይሰፋና ሳይጠነክር ሊቀር አይችልም።”

“እንዲሁም በመንፈሳዊ ባሕርይ ዕድገት ውስጥ የመጽሐፍ ቅዱስ ኃይል ከዚያ የበለጠ ነው። ሰው ለእግዚአብሔር ኅብረት የተፈጠረ ስለሆነ፣ እውነተኛ ሕይወቱንና ዕድገቱን ማግኘት የሚችለው በእንዲህ ያለ ኅብረት ውስጥ ብቻ ነው። ከፍተኛ ደስታውን በእግዚአብሔር ውስጥ ለማግኘት የተፈጠረ፣ የልብን ጥማት ሊያሳርፍ፣ የነፍስንም ራብና ጥም ሊያረክ የሚችል ነገር በሌላ ምንም ውስጥ ሊያገኝ አይችልም። በቅንና ለመማር በተዘጋጀ መንፈስ ቃሉን የሚያጠና፣ እውነቶቹንም ለመረዳት የሚሻ ሰው፣ ከደራሲው ጋር ንክኪ ውስጥ ይገባል፤ እናም ከራሱ ምርጫ በስተቀር ለዕድገቱ እድሎች ገደብ የለም።”

መጽሐፍ ቅዱስ በስታይሉና በርእሰ ጉዳዮቹ ሰፊ ልዩነት ውስጥ ለእያንዳንዱ አእምሮ የሚስብ ነገር እና ለእያንዳንዱ ልብ የሚነካ ጥሪ አለው። በገጾቹ ውስጥ እጅግ ጥንታዊ ታሪክ፣ ከሕይወት ጋር እጅግ የሚስማማ የሕይወት ታሪክ፣ መንግሥትን ለመቆጣጠርና ቤተሰብን ለማስተዳደር የሚሆኑ የአስተዳደር መርሆች—የሰው ጥበብ ፈጽሞ ልትደርስባቸው ያልቻሉት መርሆች—ይገኛሉ። እጅግ ጥልቅ ፍልስፍና፣ እጅግ ጥፋጭና እጅግ የላቀ ቅኔ፣ እጅግ ስሜታዊና እጅግ ልብን የሚነካ ጽሑፍም ይዟል። እንኳን በዚህ መልኩ ብቻ ሲታይም የመጽሐፍ ቅዱስ ጽሑፎች ከማንኛውም የሰው ደራሲ ሥራዎች በእሴት ስፍር ሊመዘኑ የማይችሉ እጅግ የላቁ ናቸው። ነገር ግን ከታላቁ ማዕከላዊ ሐሳብ ጋር ባላቸው ግንኙነት ሲታዩ ክልላቸው እጅግ የሰፋ፣ እሴታቸውም እጅግ የበለጠ ነው። በዚህ ሐሳብ ብርሃን ሲታይ እያንዳንዱ ርእስ አዲስ ትርጉም ያገኛል። በእጅግ ቀላል አነጋገር የተገለጹ እውነቶች ውስጥ እንኳ እንደ ሰማይ ከፍ ያሉ እና ዘላለምን የሚያካትቱ መርሆች ተካተዋል።

“የመጽሐፍ ቅዱስ ማዕከላዊ ርዕስ፣ በመጽሐፉም ሁሉ ውስጥ ያሉ ሌሎች ርዕሶች ሁሉ የሚሰበሰቡበት ርዕስ፣ የቤዛነት ዕቅድ፣ በሰው ነፍስ ውስጥ የእግዚአብሔርን ምስል መመለስ ነው። በኤደን ውስጥ በተነገረው ፍርድ ውስጥ ካለው የመጀመሪያ የተስፋ ፍንጭ ጀምሮ እስከ በራእይ ውስጥ ያለው ያ የመጨረሻ ክቡር ተስፋ፣ ‘ፊቱንም ያያሉ፤ ስሙም በግምባራቸው ላይ ይሆናል’ (ራእይ 22፡4) ድረስ፣ የእያንዳንዱ መጽሐፍና የእያንዳንዱ ክፍል መልእክት የዚህ ድንቅ ርዕስ መገለጥ ነው።—የሰው ክፍ መደረግ።—‘በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ድልን የሚሰጠን’ የእግዚአብሔር ኃይል ነው። 1 ቆሮንቶስ 15፡57።”

«ይህን ሐሳብ የሚጨብጥ ሰው በፊቱ ለጥናት የማያልቅ ስፍራ አለው። ለእርሱ የእግዚአብሔር ቃል ያለውን የተሟላ የመዝገብ ቤት ሁሉ የሚከፍትለት ቁልፍ አለው።»

“የቤዛነት ሳይንስ የሳይንሶች ሁሉ ሳይንስ ነው፤ ያ ሳይንስ መላእክትና ያልወደቁ ዓለማት ሁሉ ያሉ ብልሆች ፍጥረታት የሚያጠኑት ነው፤ ያ ሳይንስ የጌታችንን የአዳኞችንን ትኩረት የሚያስይዝ ነው፤ ያ ሳይንስ በወሰን የሌለው አምላክ አእምሮ ውስጥ ታቅፎ በነበረው ዓለማዊ ውስጥ የሚገባ ነው—‘በዘላለም ዘመናት ሁሉ በዝምታ የተጠበቀው’ (ሮሜ 16:25, R.V.)፤ ያ ሳይንስ በማያልቅ ዘመናት ሁሉ የእግዚአብሔር የተቤገፍ ሕዝብ የሚያጠኑት ይሆናል። ሰው ሊሰማራበት የሚችለው ከፍተኛው ጥናት ይህ ነው። እንደ ሌላ ማንኛውም ጥናት ሳይሆን፣ አእምሮን ሕያው ያደርጋል እና ነፍስንም ከፍ ያደርጋል።”

“የእውቀት ክብር ጥበብ ለያዙአት ሕይወትን መስጠቷ ነው። ‘እኔ የምናገራችሁ ቃላት፣’ ኢየሱስ አለ። ‘መንፈስ ናቸው፣ ሕይወትም ናቸው።’ ‘ይህም የዘላለም ሕይወት ነው፤ አንተን ብቻህን እውነተኛውን አምላክ፣ እንዲያውቁህ፣ የላክኸውንም እርሱን ኢየሱስ ክርስቶስ።’ መክብብ 7፡12፤ ዮሐንስ 6፡63፤ 17፡3፤ R.V.”

ዓለማትን ወደ ሕልውና የጠራቸው የፈጠራ ኃይል በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ አለ። ይህ ቃል ኃይልን ያስተላልፋል፤ ሕይወትን ይወልዳል። እያንዳንዱ ትእዛዝ ተስፋ ነው፤ በፈቃድ ሲቀበል፣ በነፍስ ውስጥ ሲያስገባ፣ ከእርሱ ጋር የወሰን የሌለውን አምላክ ሕይወት ያመጣል። ባሕርይን ይለውጣል፣ ነፍስንም በእግዚአብሔር ምሳሌ እንደ አዲስ ይፈጥራታል።

እንዲሁ የተሰጠው ሕይወት ደግሞ በዚያው መንገድ ይጠበቃል። “ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ ይኖራል” (ማቴዎስ 4፡4)።

“አእምሮው፣ ነፍሱ፣ በሚመገበው ነገር ይገነባል፤ በምን እንዲመገብም መወሰን በእኛ እጅ ነው። ሐሳቦችን የሚይዙና ባሕርይን የሚቀርጹ ጉዳዮች ምን እንደሚሆኑ መምረጥ በእያንዳንዱ ሰው ኃይል ውስጥ ነው። መጽሐፍ ቅዱሳንን የማግኘት መብት ለተሰጠው ለእያንዳንዱ ሰው፣ እግዚአብሔር፣ ‘የሕጌን ታላላቅ ነገሮች ጽፌለታለሁ’ ይላል። ‘ወደ እኔ ጥራ፣ እኔም እመልስልሃለሁ፣ የማታውቀውንም ታላላቅና ኃያላን ነገሮች አሳይሃለሁ።’ ሆሴዕ 8፡12፤ ኤርምያስ 33፡3።

“በእጁ ውስጥ የእግዚአብሔር ቃል ያለው ሰው ሁሉ፣ ዕድሉ በሕይወት ማንኛውም ስፍራ ቢወድቅም፣ ራሱ የሚመርጠውን እንደዚያ ያለ ኅብረት ሊኖረው ይችላል። በገጾቹ ውስጥ ከሰው ዘር ከሚበልጡትና ከምርጫ ጋር መነጋገር ይችላል፣ እንዲሁም ዘላለማዊው ከሰዎች ሲናገር ድምፁን ማዳመጥ ይችላል። መላእክት ‘ሊመለከቱባቸው የሚመኙትን’ (1 ጴጥሮስ 1:12) ርእሶች ሲያጠናና ሲያሰላስል፣ የእነርሱን ኅብረት ሊኖረው ይችላል። የሰማያዊውን መምህር ፈለግ ሊከተል ይችላል፣ እርሱም በተራራና በሜዳ በባሕርም እንዳስተማረ ቃላቱን ማዳመጥ ይችላል። በዚህ ዓለም ውስጥ በሰማይ አየር ክልል ሊኖር ይችላል፤ ለምድር ኃዘንተኞችና ፈተና ላይ ላሉት የተስፋ አሳቦችንና የቅድስና ናፍቆቶችን ሲያካፍል፤ እርሱ ራሱም ካልታየው ጋር ወደ ኅብረት ይበልጥ እየቀረበ፣ ከጥንት ከእግዚአብሔር ጋር እንደ ተመላለሰው ሰው፣ ወደ ዘላለማዊው ዓለም ደጃፍ እየቀረበ ይሄዳል፤ እስኪ በሮቹ እስኪከፈቱለት እና እርሱም ወደዚያ

እስኪገባ ድረስ። በዚያም ራሱን እንግዳ እንዳልሆነ ያገኘዋል። የሚቀበሉት ድምፆች የቅዱሳን ድምፆች ይሆናሉ፤ እነርሱም ሳይታዩ በምድር ላይ ጓደኞቹ የነበሩ—እርሱም በዚህ ዓለም ሳለ ለይቶ ማወቅና ሙድደድ የተማራቸው ድምፆች ናቸው። በእግዚአብሔር ቃል አማካይነት ከሰማይ ጋር በኅብረት የኖረ ሰው፣ በሰማይ ኅብረት ውስጥ በቤቱ እንዳለ ያገኘዋል።” Education, 123–127.